

Geachte mijnheer...,

U heeft bezwaar gemaakt tegen de beslissing van het College voor zorgverzekeringen (CVZ) van 5 december 2005 dat u op basis van een Nederlands pensioen recht heeft op geneeskundige verzorging in uw woonland en daarom bijdragen verschuldigd bent in Nederland.

Naar aanleiding van uw bezwaren heb ik namens het CVZ de volgende beslissing genomen.

BESLISSING

Het CVZ verklaart uw bezwaarschrift ongegrond.

Bij deze beslissing heb ik in aanmerking genomen artikel 69 van de Zorgverzekeringswet (Zvw), de artikelen 27 tot en met 28bis, 33 en 89 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (hierna: de Verordening), artikel 29 van Verordening (EEG) nr. 574/72 (hierna: de Toepassingsverordening) en de artikelen 6:7, 6:8, eerste lid, en 6:11 Awb.

MOTIVERING

Op 5 december 2005 heeft het CVZ u een formulier E 121 toegestuurd. Tevens worden op uw AOW-pensioen sedert januari 2006 bijdragen ingevolge artikel 69 Zvw ingehouden. Op 15 februari 2006 heeft u een bezwaarschrift ingediend tegen de beslissing van het CVZ dat u op basis van een Nederlands pensioen recht heeft op geneeskundige verzorging in uw woonland en daarom bijdragen verschuldigd bent in Nederland. Op 2 juni 2006 heeft u aanvullende gronden voor het bezwaar ingediend.

Ontvankelijkheid van uw bezwaarschrift

De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift bedraagt ingevolge artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zes weken. Deze termijn vangt ingevolge artikel 6:8, eerste lid, Awb aan op de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. U maakt bezwaar tegen het besluit van het CVZ dat op 5 december 2005 aan u is bekendgemaakt. Uw bezwaarschrift heeft u ingediend op 15 februari 2006. U heeft uw bezwaarschrift derhalve ingediend meer dan zes weken na de datum waarop de termijn voor het maken van bezwaar is verstreken. Ingevolge artikel 6:11 Awb blijft niet-ontvankelijkverklaring van een na afloop van de termijn ingediend bezwaarschrift achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest. Omdat u bij de bekendmaking van het besluit van 5 december 2005 niet bent geweest op de mogelijkheid bezwaar te maken tegen dit besluit ben ik van oordeel dat u niet in verzuim bent geweest. Uw bezwaarschrift is daarom ontvankelijk.

Gronden van het bezwaar

In uw bezwaarschrift voert u kort weergegeven aan dat:

1. De artikelen 28 en 28 bis van de Verordening geen verplichting behelzen maar een recht waarvan iemand al dan niet gebruik kan maken;
2. U daarom niet verplicht bent zich te registreren bij een verzekeringsorgaan (ziekenkas) in uw woonland;
3. Artikel 69 Zvw alleen op u van toepassing is, als u beslist om gebruik te maken van bovengenoemd recht.

Reactie CVZ

Ingevolge artikel 2 Zvw is de persoon die verzekerd is voor de AWBZ, verplicht om in Nederland een zorgverzekering te sluiten. U bent niet AWBZ-verzekerd en daarom bent u niet verplicht zich krachtens een zorgverzekering te verzekeren ingevolge artikel 2 Zvw.

Artikel 69, lid 1, Zvw bepaalt dat buiten Nederland wonende personen die met toepassing van een Verordening van de Raad van de Europese Gemeenschappen recht hebben op zorg of vergoeding van de kosten daarvan, zich bij het CVZ moeten aanmelden. U woont buiten Nederland en heeft met toepassing van de Verordening recht op zorg in België op grond van het feit dat u vanuit Nederland een AOW-pensioen ontvangt. Ingevolge het tweede lid van artikel 69 Zvw bent u in Nederland een bijdrage verschuldigd voor de zorg waarop u in uw woonland recht heeft.

U voert aan dat van recht op zorg als bedoeld in artikel 69, lid 1, Zvw en derhalve van de verschuldigdheid van een bijdrage als bedoeld in artikel 69, lid 2, Zvw, eerst sprake is vanaf het moment dat u zich inschrijft bij een orgaan in België. U meent voorts dat de Verordening u het recht geeft zich in te schrijven voor zorg, maar u daartoe niet verplicht. U heeft verder aangevoerd dat u zich weliswaar inderdaad heeft aangemeld, maar dat u dit louter heeft gedaan omdat door het CVZ is medegedeeld dat u daartoe verplicht bent. Zodra komt vast te staan dat u niet verplicht bent zich aan te melden in België, zult u zich aldaar doen uitschrijven.

Het CVZ is met u van mening dat het antwoord op de vraag of recht op zorg bestaat in de zin van artikel 69, lid 1, Zvw, niet voortvloeit uit de Zorgverzekeringswet, maar uit de toepasselijke internationale regeling, in uw geval de Verordening. In tegenstelling tot u is het CVZ echter van mening dat dit recht op zorg bestaat los van de vraag of de betrokken persoon medewerking verleent aan de administratieve handelingen die nodig zijn om dit recht te concretiseren. Centraal voor de beoordeling van uw bezwaarschrift staat derhalve de vraag of de regeling vervat in de Verordening het toestaat u de verplichting op te leggen u aan te melden bij het CVZ en van u een bijdrage te verlangen op het moment dat u zich (nog) niet hebt ingeschreven in uw woonland, omdat u geen gebruik wenst te maken van uw recht op de verstrekking van zorg of vergoeding daarvan volgens de normen van het wettelijk stelsel van uw woonland.

Het CVZ kan zich om de volgende redenen niet met uw argumenten verenigen.

In algemene zin kan worden gesteld dat de bescherming die de Verordening biedt eruit bestaat dat de aanspraken worden veiliggesteld die een migrant zou kunnen verliezen door zich van een lidstaat naar een andere te begeven. In casu is hiervan sprake. Personen die een Nederlands pensioen ontvangen hebben op grond van artikel 28 van de Verordening recht op zorg overeenkomstig de wetgeving van hun woonland. Tegenover dat recht staat dat zij bijdragen verschuldigd zijn. In het kader van het solidariteitsbeginsel – het fundament van de sociale zekerheid – ligt het niet in de rede om eerst bijdragen te vragen nadat het te verzekeren risico zich al heeft voorgedaan. De

Verordening is er daarom ook niet op gericht om personen te ontheffen van de uit solidariteit geboren verplichting bij te dragen aan de sociale zekerheid.

Het CVZ heeft bij het voorgaande acht geslagen op de jurisprudentie van het Hof van Justitie EG en met name het arrest Kracht. In dit arrest heeft het Hof bij de uitleg van artikel 76 van de Verordening beslissende betekenis toegekend aan het doel van artikel 51 EEG-Verdrag (thans: artikel 42 EG), namelijk de totstandbrenging van het vrije verkeer van werknemers. Op grond daarvan heeft het Hof een keuzemogelijkheid voor de rechthebbende erkend (zie overweging 16 van het arrest Kracht van 4 juli 1990, zaak C-117/89, Jur. 1990, I-02781). Het CVZ meent dat dit arrest niettemin geen onderbouwing vormt van uw argumenten. In het arrest Kracht gaat het namelijk niet om de vraag of een lidstaat premies of bijdragen mag heffen, maar louter om de vraag of een bestaande aanspraak op gezinsbijslag mag worden verminderd als in een andere lidstaat eveneens recht op gezinsbijslag bestaat maar dit recht niet tot uitbetaling komt omdat het niet is aangevraagd. In het arrest Kracht wordt nergens – al ware het maar impliciet – gesuggereerd dat het niet aanvragen van een uitkering de betrokkene zou kunnen ontslaan van de verplichting bij te dragen aan het fonds of de kas waaruit de uitkering zou worden betaald indien aangevraagd.

Ten slotte merk ik over de tekst van artikel 29 van de Toepassingsverordening nog het volgende op. Deze bepaling schrijft inderdaad voor (1) dat u zich moet inschrijven om in aanmerking te komen voor zorg in uw woonland en (2) dat het formulier E 121 op uw verzoek wordt afgegeven door het orgaan van het land dat het pensioen betaalt, i.e. het CVZ. Maar het bepaalde in artikel 29 van de Toepassingsverordening, zoals deze verordening in zijn geheel, is er vooral op gericht om de socialezekerheidsorganen te laten samenwerken bij de realisering van de rechten van migrerende personen. De Toepassingsverordening is geenszins bedoeld om beperkingen aan te brengen op de rechten die de Verordening garandeert. Het is daarom onjuist om uit de tekst van artikel 29 af te leiden dat de regeling alleen van toepassing wordt als u besluit zich in te schrijven en daarvoor verzoekt om afgifte van een formulier E 121. Artikel 29 van de toepassingsverordening vormt immers geen constituerend element voor het recht op verstrekkingen. De inschrijving en de afgifte van het formulier E 121 doen namelijk niet het recht op zorg ontstaan, omdat dit recht direct voortvloeit uit de Verordening. De afgifte van het formulier E 121, de inschrijving in het woonland en ten slotte de zorg kunnen door de betrokken uitvoeringsorganen dan ook niet geweigerd worden als aan de voorwaarden van de Verordening is voldaan. Het ligt daarom niet in de rede om te aanvaarden dat u weliswaar recht hebt op zorg, maar dat u (nog) geen bijdragen verschuldigd bent omdat u zich niet wenst(e) in te schrijven bij het orgaan van uw woonland ten einde uw aanspraak op zorg te concretiseren.

Op basis van de voorgaande overwegingen concludeert het CVZ dat de Verordening en de Toepassingsverordening het wel degelijk toestaan u de verplichting op te leggen u aan te melden bij het CVZ en van u een bijdrage te verlangen op het moment dat u zich (nog) niet hebt ingeschreven in uw woonland. Ik heb daarom besloten uw bezwaarschrift ongegrond te verklaren.

Volgens de Algemene wet bestuursrecht dient u in beginsel te worden gehoord voordat op uw bezwaar wordt beslist. Uw gemachtigde heeft aan ons meegedeeld dat van het horen wordt afgezien. Daarom is geen hoorzitting gehouden.

Ten slotte delen wij u mee dat, nu uw bezwaar ongegrond is verklaard, u niet in aanmerking komt voor de vergoeding van de kosten die u in verband met de behandeling van het bezwaar heeft moeten maken.